

اعتراض نهضت آزادی ایران به نتیجه اعلام شده انتخابات ریاست جمهوری

ملت شریف ایران،

در روز شنبه بیست و سوم خرداد ماه، نتایج انتخابات دهمین دوره ریاست جمهوری از سوی وزارت کشور اعلام شد. تعداد آرای اعلام شده برای نامزد برنده این انتخابات، تا آن حد باور نکردنی بود که مورد اعتراض نامزدهای دیگر و نیز عموم مردم قرار گرفت، به گونه ای که در بیشتر شهرها شاهد درگیری های پراکنده میان مردم و نیروهای انتظامی بودیم. نتیجه این انتخابات بنا بر دلایل و شواهد متعدد، از جمله گزارش کمیته صیانت از آراء مبنی بر بیش از هزار مورد تخلف در سراسر کشور و نیز بر پایه اظهار نظر صریح کاندیداهای اصلاح طلب، قابل قبول نبوده و نمی توان به استناد آن انتخابات دهمین دوره ریاست جمهوری را انتخاباتی سالم و منطبق با اصول قانون اساسی و استانداردهای جهانی دانست. بر این اساس، تذکر نکات زیر را به مردم قهرمان ایران و نیز حاکمان جمهوری اسلامی لازم می دانیم.

1- در جهان نوین، میزان مشروعیت حکومت ها میزان حمایت مردم از آنها سنجیده می شود. این حمایت نیز تنها بر اساس نتایج حاصل از یک انتخابات آزاد، سالم و عادلانه مورد سنجش قرار می گیرد. برگزاری انتخاباتی این چنین مشکوک نه تنها از مشروعیت نظام جمهوری اسلامی ایران به شدت می کاهد که شکاف دولت - ملت را نیز بیش از پیش افزایش خواهد داد. این موضوع قطعاً هم در سطح داخلی از میزان کارآمدی حکومت و هم در سطح بین المللی از جایگاه و قدرت چانه زنی دولت ایران، خواهد کاست.

2- آنچه مسلم است، بخش عظیمی از مردم تنها به امید ایجاد تغییر در وضعیت موجود و بر اساس اعتماد به جایگاه و دیدگاه های نامزدان اصلاح طلب در این انتخابات شرکت کردند. اینک نیز بیشترین مسئولیت صیانت از آرای ملت بردوش نامزدهای محترم اصلاح طلب و نیز احزاب و شخصیت های

حامی آنان است. لذا از همه آنان، به وی ژه آقایان مهندس میرحسین موسوی و حجت الاسلام مهدی کروبی، انتظار می رود که پیش از

آنکه زمان از دست برود و وضعیت ایجاد شده تثبیت شود، از همه نیروهای مردمی طرفدار اصلاحات و امکانات قانونی مسالمت آمیز در جهت قبولاندن خواست ملت به حکومت مدد جوی ند. توجه به این نکته بسیار مهم است که به کار نگرفتن و عدم راهبري نیروهای مردمی در جریان تحولات اجتماعی، به مرور آنها را دچار سرخوردگی و ناامیدی خواهد ساخت و سرانجام توان جنبش اجتماعی متکی به این نیروها را تحلیل خواهد برد.

3- از سوی دیگر، به مردم قهرمان و فهیم نیز توصیه می شود که ضمن خویشتن داری و حفظ آرامش، هرگونه اعتراض به رفتار و عملکرد حاکمان خود را در هماهنگی کامل با نامزدهای اصلاح طلب و ستادهای انتخاباتی آنان انجام دهند و از پراکندگی و تشتت در رفتار و انجام دادن حرکات تحریک کننده به شدت پرهیز کنند. آنچه مسلم است، کسانی که این چنین آرای ملت را به بازی گرفته اند، بهترین راه خروج از بن بست کنونی را امنیتی کردن فضای جامعه و سرکوب معترضان می دانند و از بکارگیری خشونت نیز ابایی ندارند. از همین رو، از هرگونه رفتاری که ممکن است توجیه کننده اعمال خشونت از سوی ماموران حکومت باشد باید جداً پرهیز شود. این احتمال قوی وجود داشته و دارد که ماموران و عوامل نفوذی مخالف آزادی و دموکراسی دست به اقدامات خرابکارانه بزنند و آنها را به حساب معترضان مسالمت جو بگذارند تا بهانه ای برای لکه دار کردن جنبش اصیل اصلاح طلبی و خشونت ورزی نسبت به معترضان فراهم کنند.

4- به حاکمان نیز اکیداً و خیرخواهانه توصیه می کنیم که در جهت اصلاح امور و امانت داری آرای مردم، که وظیفه شرعی و قانونی آنهاست، در درجه اول صورت جلسات آرای تمامی حوزه های رای گیری در سراسر کشور را در اختیار کاندیداهای معترض و افکار عمومی قرار دهند تا برای آنان و مردم امکان مقایسه آرای اخذ شده با آرای اعلام شده از سوی وزارت کشور فراهم گردد. همچنین، پیشنهاد می کنیم که همه اسناد و مدارک مربوط به صندوق های رای گیری در اختیار دادستان کل کشور، به عنوان مدعی العموم، قرار گیرد تا آرای ریخته شده به صندوقها مجدداً در حضور نماینده دادستان کل و نمایندگان کاندیداها، وزارت کشور و شورای نگهبان بازشماری شود و از این طریق نتایج صحیح آرای اخذ شده به مردم اعلام گردد. این کار قطعاً در جلب اعتماد ملی از دست رفته، تاثیر بسزایی خواهد داشت.

5- نهضت آزادی ایران اولاً مشارکت گسترده مردم در انتخابات را نشانه بلوغ سیاسی و درک ضرورت تغییر از طریق ابزارهای دموکراتیک و قانونی می داند و ثانیاً از آنچه اتفاق افتاده نباید مایوس و ناامید بود.

6- نهضت آزادی ایران همچنان اعتقاد دارد که اصلاحات در چارچوب قانون اساسی و استفاده از ظرفیت‌های موجود در آن تنها راه ممکن و یگانه شیوه مطلوب برای اصلاح امور کشور است. ما از ابتدا هم می‌دانستیم که راه دموکراسی راهی هموار و بدون دشواری نیست و ارزش پیمودن این راه متناسب با هزینه‌هایی است که در طی آن پرداخت می‌شود. مسائل پیش‌آمده در انتخابات اخیر نه نخستین مانع تراشی بر سر راه دموکراسی در این سرزمین بوده است و نه آخرین آن خواهد بود.

جنبش دموکراسی خواهی روزگار قتل‌های زنجیره‌ای و ترورهای فیزیکی روزهای سرکوب دانشجویان، زنان، معلمان، درویش، کارگران و ... را از سر گذرانده است. اما همچنان بالنده و استوار در پی گشودن راهی است که مردم سالاری را به این دیار رهنمون سازد. تردید نباید داشت که این

آزمون نیز، به خواست و یاری خداوند بالندگی، بلوغ و تثبیت دموکراسی را برای ملت ایران در پی واهد داشت. اما در این میان، هماهنگی و اتفاق هم‌ه نیروهای سیاسی تحول خواه، امری است ضروری که کم‌توجهی به آن می‌تواند آثار نامطلوبی بر روند تحولات اجتماعی بگذارد.

نهضت آزادی ایران

گفت و گو با ابوالحسن بنی صدر درباره انتخابات ایران

«این کارها توجیه‌تقلب بزرگ است»
ایرج ادیب زاده رادیو زمانه

انتخابات ریاست جمهوری اسلامی ایران میان چهار گزینه‌ای شورای نگهبان برگزار شد و آقای محمود احمدی‌نژاد به عنوان برنده‌ای اصلی معرفی گردید. طرفداران او برای شادمانی به خیابان‌ها آمدند، روسیه و ونزوئلا، نخستین کشورهای بودند که انتخاب دوباره‌ای آقای محمود احمدی‌نژاد را تبریک گفتند. سه نامزد دیگر که شکست

خورده‌اند و طرفداران آن‌ها، از تقلب در انتخابات می‌گویند. روز بعد از برگزاری انتخابات در ایران با خبرها و گزارش‌های بسیاری همراه شده است.

آقای ابوالحسن بنی‌صدر، نخستین رئیس جمهور ایران، در آخرین بیانیه‌ی خود که چند روز پیش از انتخابات منتشر شد، نوشته بودند: «روز بعد از انتخابات، روز روبرو شدن با واقعیت تلخ است».

از آقای بنی‌صدر می‌پرسم که دلایل این پیش‌بینی ایشان چه بود؟ اول این که این پیش‌بینی متأسفانه، درست از آب درآمد. متأسفانه، به لحاظ این که در غمی که جوانان ایران را فرا گرفته، خود را شریک می‌دانم.

اما چرا من به آن نتیجه رسیدم؟ به این دلیل که قدرت حاکم بر ایران را می‌شناسم. اگر تردیدی هم در ذهن من بود (که نبود) نامه‌ی سرگشاده‌ی آقای هاشمی رفسنجانی به آقای خامنه‌ای، این تردید را رد کرد. زیرا نامه‌ی سرگشاده، روشن و واضح می‌گفت که حامی آقای احمدی‌نژاد کسی است که در ایران فقط او رأی دارد؛ یعنی آقای خامنه‌ای.

علاوه بر این که این را گفت، یعنی به مردم ایران و مردم جهان حالی کرد که حامی آقای احمدی‌نژاد، آقای رهبر مطلق است، مطلب دیگری را هم حالی کرد و آن این که این آقا قصد دارد تحت‌الحمايه و سوگلی خود را از صندوق بیرون بیاورد. واکنش آقای خامنه‌ای هم به ایشان، یک تودهنی بود، یعنی این کار خواهد شد.

اما، دلیل دیگری هم داشتم و آن این که وقتی که یک فکر جمعی جبار ساخته شد، طوری که جمهور مردم را فرا گرفت که اگر این کار بشود، شب تاریک ایران روز می‌شود و نه خرد جمعی که یک هیجان جمعی راهبر شد، برای کسانی که قدرت را در دست دارند، فرصت ایجاد می‌کند که تقلب بزرگ بکنند و کردند.

دلیل سوم من این بود که از نامزدها، هیچ‌کدامشان آدم سالمی نبودند. این‌ها همه در این رژیم کار کردند، در مناظره‌ها هم به هم نسبت‌هایی را که می‌دانید، دادند. هیچ‌کدام هم تکذیب نکردند. سر کم و زیاد دعوا کردند که کدام بیشتر خرابی ایجاد کرده‌اند.

نتیجه این که این آدم‌ها کسانی نیستند که اگر تقلبی شد، مثل نامزدهای گرجستان یا اوکراین، بیایند بایستند و مردم را هم به مقاومت دعوت کنند.

دلیل چهارم هم این که آقای خامنه‌ای به کسی می‌ماند که به او

گفته باشند: بهتر است شما آقای احمدی‌نژاد را رها کنید، به لحاظ این که در آینده نظام را به خطر می‌اندازد. او می‌گوید که قدرت فعلی را تا چهار سال دیگر اعمال می‌کنم. چهار سال بعد هم فکر بعد را می‌کنیم. این هم یادش بود که همین آقای هاشمی رفسنجانی و آقای موسوی، مدت هشت سال او را هیچ و پوچ کرده بودند و کنار گذاشته بودند. او فرصتی به دست آورده بود که تلافی کند و مزاحم را هم بردارد.

این دلایل مرا به این نتیجه رساند که روز بعد از رأی‌گیری، روز آن‌هایی است که مردم را به تحریم انتخابات خواندند. به این معنا که: نه به ولایت مطلقه‌ی فقیه، آری به ولایت جمهور مردم و روز مردم است، چه آن‌هایی که رفتند رأی دادند و چه آن‌هایی که نرفتند رأی بدهند و می‌خواهند که ولایت جمهور و حاکمیت به مردم بازگردد. به نظر من، این‌ها پیروز این انتخابات هستند و زمان مال آن‌ها است.

آقای بنی‌صدر، در تازه‌ترین بیانیه‌ای که امروز با نام «روز بعد از انتخابات» منتشر کردید، به جوان‌های ایرانی اشاره کردید که شب‌های بسیاری، ایران را به سرزمین شادی بدل کردند و حالا به سرزمینی دیگر». منظورتان از این جوانان چه کسانی هستند؟ همه‌ی آنانی که در خود توانایی بیرون ریختن و کوچه‌ها و خیابان‌ها را از آن خود کردن (که از آن خود مردم هم هست) یافتند و شب‌های متوالی با شعارهای شفاف، خواست‌های خود را اظهار کردند. آزادی می‌خواهند، استبداد و دیکتاتوری نمی‌خواهند و از وضعیتی که کشورشان در آن هست و ماتم‌کده شده است، بیزارند. می‌خواهند کشوری داشته باشند که سرزمین آزادی، شادی و امید است.

هم‌اکنون، آن‌ها با این قلب بزرگ و به کلی، بی‌سابقه، مواجه شده‌اند. چه روشی باید در پیش بگیرند؟ آیا باید خود را به یأس بسپارند؟ نه! آیا باید خود را به عصبانیت و خشونت بسپارند؟ نه! باید بدانند که پیروزند، به لحاظ این که حالا متوجه شده‌اند که یک ملتی نباید خود را معطل این کند که بین چیز و ناچیز انتخاب کند و در درون رژیم وسیله‌ی کار یک دسته، علیه دسته‌ی دیگر بشود. باید بایستد، بگوید، این حاکمیت مال من است. این جنبش همگانی می‌خواهد. همین‌طور که آمدند بیرون، پس حالا می‌دانند که می‌توانند بیایند بیرون. برای این که این بیرون آمدن موفق شود، باید همه بیرون بیایند. همان‌گونه که در انقلاب شد. این راه و روشی است که جامعه‌ی جوان باید در پیش بگیرد.

وگرنه، اگر بخواهد خدای ناکرده خود را به یأس بسپارد و کارپذیری، این روزگار سیاه دراز خواهد شد.

مقداری به انتخابات دیروز برمی‌گردیم؛ در بیانیه‌ی شورای نگهبان اعلام شده بود که هشتاد و دو درصد واجدین شرایط در این انتخابات شرکت کرده‌اند. این رقم، یعنی از زمان انتخابات آقای خاتمی هم بالاتر است.

دیروز، خبرهایی هم داشتیم که در برخی از حوزه‌ها، تعرفه‌ی رأی وجود نداشت، ساعت رأی‌گیری را هم با وجود حضور مردم در حوزه‌ها، تمدید نکردند. ارزیابی شما چیست؟

وقتی وزارت کشور اعلام کرد که پنج میلیون آرا را که حدود بیست درصد کل آرا را شامل می‌شد، خوانده است و نتایج آن را برشمرد، بنا بر آن ارزیابی وزارت کشور، بیست و پنج میلیون در سراسر ایران رأی می‌دادند. بنا بر اطلاعاتی که من از ایران گرفتم، میزان تعداد آرا نمی‌توانسته بیشتر از بیست و پنج میلیون باشد.

حساب آن هم روش است؛ اگر فرض کنیم در چهل و شش هزار صندوق، در هر دو دقیقه، یک رأی به صندوق انداخته شده باشد، و از هشت صبح تا نه شب، بلاانقطاع رأی‌گیری شده باشد، جمع کل آن بیست و پنج میلیون رأی می‌شود.

آن‌ها اگر می‌خواستند جمعیت بیشتری در رأی دادن شرکت کند، باید صندوق‌ها را بیشتر می‌کردند. این کار را نکردند، چون فرض‌شان این بود که نگذارند مشارکت زیاد شود. می‌ترسیدند مشارکت زیاد سبب پیروزی مخالف آقای احمدی‌نژاد بشود.

چون این آقایان خود به ناصواب تبلیغ کردند که هجوم به صندوق‌ها چنین و چنان بوده و تمام روز تکرار کردند، آن‌ها هم فرصت را غنیمت شمردند، فاصله‌ی بیست و پنج میلیون با رقمی که بعد پیدا شد (سی و شش میلیون)، تقلبی است که به نام آقای احمدی‌نژاد انجام شده است. برو برگرد هم ندارد.

امروز خبر رسید که شورای نگهبان دستور توقف ادامه‌ی خواندن آرا را داده است. این می‌تواند جریان تازه‌ای را ایجاد کند؟

بعد از وقوع، دستور دادن، سخن بی‌معنی است. به لحاظ این که تا نیم ساعت پیش، تمام آرای سراسر کشور خوانده شده بود آرای شمیران و شهرری مانده بود. این دو منطقه را گفته متوقف کنند؟ خُب، این خنده‌دار است! بازی با آرای مردم است. توجیه قلب بزرگ است. شورای نگهبان، مگر نگهبان نیست؟ از ابتدا باید نگهبانی می‌فرمود که این قلب بزرگ انجام نمی‌گرفت.

خانم زهرا رهنورد در گفت‌وگو با بی‌بی‌سی گفته است که نسبت آرای آقای موسوی به آقای احمدی‌نژاد، چهار به یک بوده و نمی‌دانند این تقلب بزرگ چگونه انجام شده است. در پاسخ به این سوال که آقای موسوی چه خواهد کرد، می‌گوید: «فراموش نکنید که ایشان خود را خارج از نظام نمی‌دانند، درون نظام می‌دانند».

فاجعه هم همین است. نامزدها کسانی هستند که خود را در درون رژیم می‌دانند. بنابراین، مردم ایران باید خود به سرنوشت خویش بیاندیشند، برای این که این‌ها خود را نه در درون مردم که در درون رژیم می‌دانند.

اطلاعیه شماره یک کمیته هماهنگی نافرمانی مدنی

بنام ملت ایران
هموطنان شریف ایرانی،
حضور بی نظیر ایرانیان داخل و خارج کشور در انتخابات 22 خرداد برای مخالفت مسالمت آمیز با دولت احمدی نژاد شکل گرفت، اکنون بر اساس آرای اعلام شده این دولت دروغ و تزویر، جای هیچ شکی برای ملت باقی نمانده است که در انتخابات تقلب شده است، همچنین کمیته سیانت از آرای کاندیداهای اصلاح طلب نیز این موضوع را تایید کرده اند.

کمیته هماهنگی نافرمانی مدنی با اعلام موجودیت خود، خواهان خواسته های زیر است:

- 1- ابطال انتخابات 22 خرداد
  - 2- برگزاری دوباره انتخابات ریاست جمهوری با حضور ناظران بین المللی
  - 3- آغاز به کار کمیته حقیقت یاب بین المللی برای معرفی و محاکمه خیانتکاران به آرای ملت
- در این راستا تا رسیدن به خواسته های سه گانه فوق اقدامات زیر را انجام می دهیم:

- 1- سر دادن شعار الله اکبر ساعت 10 شب
- 2- ساعت 7 عصر راهپیمایی از ستادهای کاندیداهای اصلاح طلب به سمت

فرمانداریها (در تهران وزارت کشور)

3- ساعت 9 شب تجمع در مقابل فرمانداریها (در تهران وزارت کشور)

4- درگیر نشدن با نیروهای ضد شورش

5- آسیب نرساندن به اموال عمومی

6- همراه داشتن رنگ سبز به عنوان نماد صلح و دوستی و اصلاح طلبی

7- شعارها: ایرانی می میرد ذلت نمی پذیرد، نصر من الله و فتح

قریب وای بر این دولت مردم فریب، محمود خیانت می کند رهبر حمایت

می کند

ما فرزندان ایران زمین با نهایت بردباری تا دستیابی به خواسته

های سه گانه بالا به این رفتار هفتگانه ادامه می دهیم.

کمپته هماهنگی نا فرمانی مدنی

24 خرداد 88

بیانیه مجمع مدرسین و محققین حوزه علمیه قم در اعتراض به نتایج اعلام شده انتخابات

متن این بیانیه به این شرح است

بسم الله الرحمن الرحيم

لا يحب الله الجهر بالسوء الا من ظلم

با سلام و درود به ملت ایران و تقدیر از حضور شاداب و آگاهانه ملت

سرافراز در انتخابات دهم ریاست جمهوری که تجدید خاطرات انقلاب

اسلامی است، به استحضار روحانیت و ملت ایران میسراند که نگران

تخلفات بهت آور و مهندسی گسترده آراء در این دوره هستیم.

روشن است که نظام برآمده از انقلاب اسلامی ملت ایران به رهبری امام

خمینی (ره) جمهوری اسلامی است و دفاع از جمهوریت و اسلامیت نظام بر

همه ما واجب عقلی و شرعی است هر اقدامی که موجب لطمه به جمهوریت

نظام و براعتقادی مردم به صندوقهای رای شود، خیانت به اسلام و

امام و انقلاب اسلامی است و شرعاً حرام است.

مجمع مدرسین و محققین حوزه علمیه قم در جلسه فوق العاده خود به

این نتیجه رسید که برای صیانت از جمهوریت اسلامی نظام و

بازگرداندن اعتماد فرو ریخته مردم به نظام انتخاباتی کشور، راهکار منطقی و قانونی برای بررسی تخلفات ایجاد شود و با تشکیل هیات حقیقت یاب قاطع و بیطرف و با حضور نمایندگان کاندیداها، نتیجه یافته‌های خود را به ملت رهبری اطلاع دهند و آرمان‌های انقلاب اسلامی را از خطر بی‌اعتمادی افکار عمومی حتی با تجدید انتخابات مصون نمایند.

مجمع مدرسین و محققین حوزه علمیه قم ضمن دفاع از حق انتخاب ملت بزرگ ایران عموم مردم و بویژه جوانان پرشور کشور را دعوت می‌نماید ضمن ادامه حضور خود در صحنه با صبوری و هوشیاری بیش از پیش در برابر تشنج‌آفرینان، توطئه‌های بدخواهان را خنثی کنند و اطمینان می‌دهد که مردم شریف ایران را در احقاق حقوقشان تنها نخواهد گذاشت.

مجمع مدرسین و محققین حوزه علمیه قم

24/3/1388

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

همبستگی با مردم در اعتراض به انتخابات نمایشی!

دهمین دوره انتخابات ریاست جمهوری اسلامی برگزار شد و با اعلام پیروزی احمدی نژاد، بار دیگر غیردمکراتیک و نمایشی بودن انتخابات در جمهوری اسلامی به اثبات رسید و نشان داد که برای این حکومت، آنچه مهم است تعداد رای دهندگان است و نه رای آنها. اعلام نتیجه انتخابات، بسیاری از رای‌دهندگان ایرانی را که به امید تغییری حتی کوچک در وضعیت اسفبار اقتصادی و اجتماعی جامعه و کاسته شدن از سرکوب و خفقان موجود به پای صندوق‌های رای رفته بودند را حیرت زده کرد. موج اعتراض به فریبکاری حکومت و به ریشخند گرفتن رای مردم، سراسر کشور را فراگرفته است. ده‌ها هزار نفر برای دفاع از رای خود به خیابان‌ها ریخته و گروه گروه، با تظاهرات مختلف، مخالفت خود را با انتخاب مجدد احمدی نژاد اعلام می‌کنند. در مقابل این واکنش مردم و بخصوص جوانان، حکومت اسلامی با

برنامه از پیش تنظیم شده، نیروی انتظامی و بسیج و لباس شخصی‌ها را وارد عمل کرده و با شدت و خشونت بسیار به سرکوب تظاهرات، ضرب و شتم معترضین و دستگیری و زندانی کردن آنها مشغول است. همزمان، دستگیری‌های وسیع در میان نیروهای سیاسی، روزنامه نگاران، وبلاگ نویسان و چهره‌های سیاسی فعال به صورت گسترده آغاز شده است. وسعت این سرکوب کودتاگونه و برنامه ریزی شده حکومت تا حدی است که کاندیداهای از صافی شورای نگهبان گذشته و مورد تایید خود حکومت برای انتخابات ریاست جمهوری، متهم به “انقلاب مخملی” شده و به دفاتر آنان حمله شده است.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، ضمن دفاع از حق آزادی بیان و اعتصابات و دیگر حقوق شهروندی، تهاجم نیروهای انتظامی به اعتراضات مردم و ضرب و شتم و دستگیری معترضین به نمایش انتخاباتی و تشدید فضای سرکوب و تحدید آزادی‌ها و فعالیت سیاسی را محکوم کرده و خواهان آزادی تمامی دستگیرشدگان روزهای اخیر و زندانیان سیاسی می‌باشد. همچنین از تمامی نیروهای مترقی، آزادی‌خواه، دمکرات و چپ می‌خواهد تا به هر وسیله ممکن با سیاست‌های سرکوبگرانه حکومت اسلامی مخالفت کرده و صدای آزادی‌خواهانه مردم ایران را به گوش جهانیان برسانند.

ما از همه هموطنان خود در خارج از کشور دعوت می‌کنیم تا در تظاهرات و اقدامات اعتراضی که در کشورهای مختلف برعلیه بازیچه قرار دادن مردم و به سخره گرفتن رای آنان در انتخابات نمایشی ریاست جمهوری رژیم صورت می‌گیرد وسیعاً شرکت کرده و با جنبش اعتراضی مردم در داخل کشور همگام شوند.

کمیته مرکزی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

۲۴ خرداد ۱۳۸۸ - ۱۴ ژوئن ۲۰۰۹

اسنادی دیگر از ماهیت ضد دمکرات جمهوری اسلامی

